

opus est verbis ? mihi procul dubio videtur vir ille, quo tempore libellum illum scripsit, apud se non fuisse. Mox aliis ad Antonium eundem literis eadem prope repetit, adjiciens, corruptum pecunia Sabellicum, multa ibi effutivisse. Quod autem scribis, ideo in opusculo tuo veritatem gestorum Forojulensium penes Marcum-Antonium esse: quia neminem eorum, qui Forojulensium gesta monumentis mandaverunt, doctiorem repereris: fateor quidem illum eruditum virum esse, sed PECUNIAE STUDIO in libello illo delirasse. Quare nomen ejus eleganti ex codice tuo dele, tum etiam ne cum mendacio veritatem miscendo commacules. An Purliliani consilio paruerit Antonius, incompertum mihi est: certe animadverti, Sabellici nomen nusquam legi in octo Commentariorum Aquilegensium libris, quos Joannes Candidus, Utinensis Jurisconsultus, Venetiis edidit apud Alexandrum de Bindonis, anno M. D. XXI. in fol. qui Candidus forte hac in re Purliliani consilium est complexus, a quo liber suus valde probatur ea ad *Conterraneos* epistola, quae sub *Commentariorum* finem perlegitur. Per id tempus Nicolaus Canussius, a Candido citatus, librum, qui numquam tamen evulgatus est, de *restitutione Patriae*, adversus Sabellicum conscripsit. Praeter haec animadverti, saepius a Candido Sabellicum improbari & refutari, nulla de ipso mentione facta. Saepe vero Palladius, & ipse Utinensis historicus, multis in locis testimonio Sabellici utitur, ipsum plurimi a se fieri significans.

Sub haec tempora (si tamen Jovio (a) habenda est fides) Vicetina civitatem eloquentiae doctrinaeque illius rumor adduxit, ut ipsum Utino ad se *duplicato Stipendio* invitaret. At vereor ne hic fallatur Jovius, nisi forte, quod minus credo, voluit nos fallere, nostroque historico avaritiae & levitatis notam inurere. Nusquam profecto, neque apud alios ejus aevi auctores, neque apud Sabellicum ipsum reperio, professum eum esse Vicetiae. Immo ipsemet testatur, se ex Utino ad Venetum gymnasium traductum esse, epistola ea, qua libellum de officio Praetoris ad Antonium Cornelium misit. *Septimo ab hinc anno EX veteri CARNORVM ORA VENETIAS APPVLSVS, &c.* Praeterea idem narrat septimo *Exemplorum* libro pag. LXXXVIII. 2. primae editionis (b) se ignotum adhuc, atque illac transeuntem, Vicetiae habuisse panegyricam orationem in festum diem Vincentii martyris, quae ibi excepta celebri conventu magistratum & universae civitatis, postea cum orationibus aliis emissa in lucem undecimum locum tenet. *Audivit Vicetina civitas ex rhetoribus nostrae aetatis Sabellicum obscuri adhuc nominis PEREGRE TRANSEUNTEM, &c.* Quo autem tempore Vicetiam se contulerit Sabellicus, eamque ibi orationem recitaverit, haud licuit mihi nosse: nisi forte id tum evenit, quando, ut infra narrabitur, Veronam se contulit, aut Venetias inde remeavit. Caeterum (pergit ipse narrare quam magnifice ab ea civitate habitus sit) *dicendi facultatem in eo (Sabellico videlicet) admirata, ARGENTEA PATERA magni ponderis, & quod plus fuit, CIVITATE DONAVIT.* Quod praebuit pulcherrimo carmini argumentum; quod carmen jam saepius editum, *Vicetinus crater*, inscripsit, ortum, situm, aliasque urbis ejus res insignes pereleganter in illo describens.

Addit Jovius, audaacter ex more veris falsa permiscens, Vicetia vocatum a Senatu ea conditione Sabellicum, ut civitatis res gestas a sine (Bernardi) Justiniani conscriberet, & trecentis aureis in gymnasio profiteretur. Quod ad

(a) In Elogio.

(b) Cap. de honore studiis litterarum exhibitio.